

kommunalt Institut, fordi dens Styrelse siden 1795 ikke har været undergivet Magistratens Medvirkning og Tilfyn, vil gjøre gjældende, at Brandforsikringen fra det nævnte Aar skal anses for en anden end den, hvem Tilfagnet om Lokale i Raad- og Domhuset i sin Tid var givet, saa turde denne Betragtning allerede finde sin afgjørende Gjendrivelse i den første Paragraph af Anordningen 17de Juli 1795, hvor det nemlig hedder: „Kjøbenhavns Brandforsikring og den dermed forbundne Brandkasse vedbliver“. Den øvrige Anordning viser og, at den ældre Indretning ingenlunde er bleven ophævet, saa at de samme givne Tilfagn eo ipso kunde anses bortfaldne, men at den kun er anordnet og styrket ved nye Benaadninger.

Som ubekendt med de Forhandlinger, der maatte have fundet Sted i Anledning af Raad- og Domhusets Gjenopførelse efter Branden i 1795, kan jeg ikke vide, hvorvidt deri kunde findes nogen Støtte for Magistratens Opfattelse, men efter den Betragtning af Retsforholdet, som jeg antager, at Domstolene ville tilegne sig, tvivler jeg paa, at der i disse Forhandlinger vil findes Andet end Forudsætningen om, at Brandforsikringen skulde have Lokale i det nye ligesom i det afbrændte Raadhus.

Det Samme gjælder om Forhandlingerne angaaende den Omflytning, der foranledigedes ved Kriminal- og Politirettens Indretning i 1845, hvilke derimod af Brandforsikringens Direktion paaberaabes som en Stadfæstelse af Institutets Berettigelse endog til det individuelle Lokale i Raad- og Domhuset. At dets nuværende Lokale indtil da tilhørte Landsover- samt Hof- og Stadsretten og ikke Kjøbenhavns Kommune, som Direktionen paaberaaber sig, skjønner jeg isørigt ikke, formedelsk det bestaaende Sameiesforhold mellem Staten og Kommunen, at være af væsentlig Betydning.

Forsaavidt Brandforsikringen ikke enten ved Hævd eller, som Direktionen formener, naadlig ved de i 1845 stedfundne Forhandlinger maatte have erhvervet Ret til at beholde sit nuværende Lokale, vilde den vistnok anses pligtig til i sammes Sted at modtage et andet, eftersom de oprindelige Tilfagn ikkun handle om et af Magistraten anvist Lokale. Men med Hensyn til sammes Beskaffenhed vilde Sagen i Tilfelde af Retsvist neppe blive afgjort anderledes end ved uwillige Mænds Skjøn i Genhold til Brandforsikringens nuværende Indretning og Fornødenhed. Trods Ordene i den oprindelige Bevilling vilde der nu vanskelig blive Tale om et „Kammer, men kun om en passende Leilighed“.

Notarius publicus synes derimod ikke efter det Foreliggende at have nogen Ret til Lokale paa Raad- og Domhuset, forsaavidt Hensynet til hans Embede og de betydelige retslige Interesser, som dertil knytte sig, isørigt maatte tilstede at betage ham dette.“

Med Skrivelse af 25de Januar 1878 har Indenrigsministeren tilstillet Udvalget Gjenpart af Kjøbenhavns Magistrats Skrivelse af 15de Januar 1878, saalydende:

„S behagelig Skrivelse af 19de December f. A. har det ærede Ministerium forespurgt, om Magistraten definitivt har opgivet at søge Kjøbenhavns Brandforsikring tilpligtet at fravige dets Lokale i Raad- og Domhuset og i bekræftende Fald af hvilke Grunde.

Foranlediget heraf undlader jeg ikke tjenstlig at meddele, at, efterat de i sin Tid med Brandforsikringen førte Forhandlinger havde vist sig resultatløse, blev Sagen i 1864 af Magistraten indbragt for Domstolene.

Under Proceduren fremkom der imidlertid Aktstykker, hidrørende fra Tiden nærmest efter det gamle Raadhusets Brand og den ny Brandforsikrings Oprettelse, hvorved Brandforsikringens Ret til at have Lokale i Raad- og Domhuset bestemt var anerkjendt.

Der var derhos, medens Sagen varserede, blevet affagt en Høiesteretsdom, hvorved det var statueret, at de om den gamle Brandkasse givne Regler ogsaa vare anvendelige paa den ny Brandforsikring efter Anordn. 17de Juli 1795, og denne vilde som Følge heraf kunne paaberaade sig Plakaterne af <sup>31</sup>/<sub>1</sub> 1731 § 15 og <sup>8</sup>/<sub>6</sub> 1733 XV. som Gjennemmel for den af samme paastaede Ret.

Magistraten fandt sig derfor efter sin juridiske Konsulents Raad foranlediget til at høre den paabegyndte Rets sag, og der er ikke senere oplyst Noget, som kunde indeholde nogen Grund for Magistraten til paany at optage Sagen.“

179) Samme Post. Til Anskaffelse af Inventarium til nye Lokaler i Raad- og Domhusbygningen. Skrivelse af 6te Novbr. 1877 fra Indenrigsministeren:

„Under Hensvisning til det i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1878—79 Pg. 428 ad § 26 Nr. 10 Bemærkede, hvorefter Ministeriet har forbeholdt sig foruden den